UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XLV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

quod fauore. C.de legi.& c.quod ob gratiã.de reg.iu.
in 6. Præterea aduerſariorũ nõ intereſt, an ſer Bartho
lomęus uoluerit ad petitoriũ ab eo ſuſpenſum reuer-
ti, nã cum ipſe petitorium ſuſpenderit ad effectũ, ut
ſuper poſſeſſorio duntaxat procederetur, ne unius re
medii cum alio inculcatio fieret, arg.d.c.fin.de ordi.
cogni.cum ſimil.profectò aduerſarii nequeunt aliqđ
intereſſe prætendere, ſi ſer Bartholomęus vult ad pe-
titoriũ redire, ut ſuper eo etiam ſimul cũ poſſeſſorio
procedatur, cum † ex parte agentis, & ſic eiuſdẽ per-
21 ſonæ admittatur cumulatio petitorii, & poſſeſſorii,
qñ eſt poſſeſſorium non contrarians petitorio, ut eſt
poſſeſſoriũ adipiſcẽdæ, uel recuperãdæ.c. cũ dilectus.
& ibi gl.de cauſa poſſ.& proprie.Bart. & docto.cõiter
22 in d.§.nihil cõe. Quare † cum aduerſariorũ nõ inter-
ſit, ſi uelint ſe opponere, non ſunt audiendi.c.non ſo-
lent.2.q.6.c.cum inter.de elect.c.qua frõte. de appel.
c.cũ contingat.de offi.deleg.& c.ſuper his.de accuſa.
Et hanc opinionẽ uidentur in terminis tenere domi-
ni de Rota in deciſ.417. inci.ſi pro ſpoliato, in nouiſ.
nam eadem rõ fauoris in utroque caſu militare vr̃, ſi-
cut enim in odium occupantis, & in fauorẽ ſpoliati
permiſſum eſt ſpoliato ſuſpenſo petitorio ante cõclu
ſum in cauſam ad poſſeſſoriũ tranſire, ut ſupra, ita è ɔ̃
fauor ipſius ſpoliati erit ſuſpenſo poſſeſſorio ad peti-
torium tranſire, uel ſaltẽ ante concluſum in cã decla
rare ſe uelle ſuper utroq; procedere, cũ uerba libelli,
& probationes factę ad utrunque trahantur, & accõ-
modentur, arg.not. in l.ſi quis intentione ambigua.
& in l.ſolemus.ff.de iudi. Et maximè cũ ante litẽ con
teſtatã, & litis ingreſſum petitoriũ fuerit ſuſpenſum,
deinde poſt litẽ cõteſtatã ſimpliciter, & abſolute abſ-
que alia ꝑteſtatione ꝓbationes, & plura alia facta fue
rint, quæ ẽt merum petitoriũ concernunt, ex quo vi-
detur tacitè ſuſpenſioni petitorii renunciatũ, ut habe
tur in c.1.per illum tex.ibiq; glo.& doct.de reſtit.ſpo-
23 lia.Præterea ſi agens poſſeſſorio mero, qui priuilegiũ
habet, ne poſſit cognoſci ſuper petitorio ẽt per uiam
exceptionis, uel ex eo, ꝙ uoluit petitorium in ſuſpen-
ſo ſtare debere, ut ſupra, permittendo poſt litẽ conte
ſtatam ſuper petitorio procedi, tacitè huic priuilegio
vr̃ renunciare, quia ſuper vtroque procedi poteſt.d.c.
1.cum ibi no.ergo multo magis, uel ſaltẽ pariter ipſe
agens petitorii ſuſpenſionem reuocare poterit, ut ab
eodem procedatur non ſolum ſuper poſſeſſorio, ſed
ẽt ſup petitorio, cũ ab eodẽ magis, quàm à diuerſis
poſſint ſimul intentari, ut dictum eſt, per text.in d.c.
cum dilectus.& per legiſtas in d.§.nihil cõe. Nec ob-
ſtat, ꝙ dicta deci.Rot.& d.clem.unica procedunt, qñ
in prima inſtãtia ſuſpẽſum fuiſſet petitoriũ, uel poſ-
ſeſſoriũ, deinde in ſecũda, hoc eſt in cã appellationis
remediũ ſuſpẽſum ſimul fuiſſet intẽtatũ: quo fit, ut cũ
hoc dicatur in diuerſis inſtantiis permiſſum, non di-
catur conceſſum in prima inſtantia, ut uidetur uelle
24 glo.in d.clem.unica. Quia reſpondetur, † non eſſe in
hoc faciendam differentiã, an ſimus in eadem inſtan
tia, an uerò in diuerſis, nam cã appellationis eſt eiuſ-
dem naturæ, cuius eſt prima, ut in l.eos.C.de appella.
c.cum Ioannes.de fide inſtrum.& ita expreſsè in caſu
noſtro reſpondet Cardi.Zabar.Flor.in d.c. paſtoralis.
in pen.col.¶Non obſtant allegata ſupra in ɔ̃rium, &
primo, quòd agens eſſet ſibi contrarius, quia reſpon-
25 detur primo † hanc contrarietatem à iure tollerari in
odium ſpoliantis, & in priuilegium ſpoliati, ut in d.c.
paſtoralis.& in d.clem.unica.Secundo negatur, agẽ-
tem dici contrarium, cum ius admittat ſimul ab eo-
dem agi petitorio, & poſſeſſorio, quando inter ſe nõ
ſunt contraria, ut poſſeſſorio adipiſcendę, ſeu recupe
randæ, & petitorio ſimul, ſecus ſi eſſent cõtraria, qua-
le eſt poſſeſſorium retinendæ, & petitorium, ut in d.c.
cum dilectus. per gloſam. & in d. §. nihil commune.
¶Non obſtat petitorium non admitti cum poſſeſſo-
26 rio, ut dictum fuit, quia † dico hoc uerum eſſe, quan-
do unus ageret poſſeſſorio, & alius opponeret, ſeu
agere uellet eodem reſpectu, & ratione eiuſdem rei
ſuper petitorio, ſecus ſi ab eodem utrunque intenta-
retur.d.c.cum dilectus.cum ſimil. ¶Non obſtat id, ꝙ
27 habetur in d. l. non poteſt.ff.de iudic. quia † ille text.
loquitur in caſu diuerſo, ut colligitur ex not. ibi per
gloſam, & Bar. Quinimò facit pro ſer Bartholomęo,
quoniam cum ius petitorii ſuperuenerit ex cauſa de
præterito, poterit in eodem iudicio, & in eadem in-
28 ſtantia terminari. † Præterea poſſeſsorium, & petito-
rium habent hoc priuilegium, ut ſimul ab initio, &
ex poſtfacto cumulari poſſint.d. c. cum dilectus. d. c.
paſtoralis.& d.clemen. unica cum ſimilibus. ¶Non
obſtat, quòd ratione quaſi contractus non liceat poſt
litem cõteſtatam reuocare ſuſpenſionem petitorii,
uel poſseſsorii, & ſuper altero, ſiue ſuper utroque, ut
ſupra, inuita parte procedere. Quia reſpondetur, ꝙ
29 † hæc ratio non conſideratur, neque procedit in cau
ſis poſseſsoriis, nam poſt litem cõteſtatam, imò poſt
ſententiam in alia inſtantia, licet utrunque cumula-
re, item uno ſuſpenſo ad aliud tranſire, uel ad peti-
torium ſuſpenſum redire, ut in dicto capitulo paſto-
ralis, in dicta clemen. unica, in dicto capit. cum di-
30 lectus. & in dicta deciſio. 417. Nec uerum eſt, † ſpe-
ciale eſse in cauſa beneficiali, ut poſſit petitorium,
& poſseſsorium ſimul intentari, ut in d. clemen. uni-
ca, qui text. propriè loquitur in cauſa beneficiali, &
ita illum intelligunt ibi gl. & docto. aliqui. Nam hoc
dicitur eſse etiã in aliis cauſis, quã in beneficialib. re-
gulariter ꝑmiſsum, ut eſt tex. in d.c.paſtoralis. q gene
raliter loquitur, ueluti ẽt in terminis dicit Cardin.Flo
31 ren.ibi in penult. colu.Non obſtat ultimo † id, quod
dictus dominus Cardin. dicebat in dicta penult. co-
lum.quòd licet à iure in odium ſpoliantis, & in fauo-
rem ſpoliati ſit conceſſum ſpoliato agenti petitorio
poſſe etiam ante cõcluſum in cauſa intentare poſseſ
ſorium d.c.paſtoralis.§.cum legali.cum ſimilibus. ta
men non reperitur iure cautum, ꝙ ſi ſolũ poſſeſsoriũ
fuerit intentatum, & ſic petitorium fuerit expreſsè,
uel tacitè ſuſpenſum, poſſit ante concluſum in cau-
ſa, ſiue in alia inſtantia etiam petitorium intentari,
ergo quod lex non dixit, nec nos dicamus. l. ſi ſeruũ.
§.non dixit prætor.ff. de acquir.hæredi. & argu.l. illã.
C.de collatio. Quia reſpondetur, ꝙ domini de Rota
in deciſ. ſupra allegata in hoc contrarium tenent, &
eorũ opinio uidetur in terminis probari in dicta cle-
men.unica in princip.ibi tàm appellanti, quàm appel
lato licere decernimus nedum petitorium, ſed & poſ
ſeſsorium, intentare, & ſic text.ille uidetur utrunque
caſum comprehendere, & in fin. illius text. ponitur
alius caſus ſpecialis prius à iure antiquo non deciſus
in odium ſpoliantis, & in fauorem ſpoliati, ut decla-
rat dominus Cardin.in dicto capitu.paſtoralis. in pe-
nult.colum.Præterea & ſi caſus iſte non ſit uerbis ex-
preſsus, ſaltem ex identitate rationis dicitur contine
ri, & conſequenter dici debet in iure comprehenſus,
argu.l.nominis, & rei.§.uerbum ex legibus.ff. de uer-
bo.ſigni.iunctis iis, quæ ad corroborationem conclu
ſionis ſupra traditæ dicta fuerunt. Et ita in puncto iu-
ris tenendum eſse cenſui. Laus Deo.

S V M M Æ.

1 *Lite pendente ſuper proprietate, uel ſola poſſeſſione, ſi is, qui eſt in actuali poſſeſſione in ea uel per præceptũ iudicis de nõ accedendo, uel per aduocationem poſſeſſionis, uel aliter ab aduerſario turbetur, ſiue dubitari contingat, quis interim in actuali poſ-*

ſeſſione ſtare debeat, quid agendū ſit, & quomodo procedendū.

2 *Poſſeſſor actuales ſiue iuſtus, ſiue iniuſtus ab aduerſario etiam per actum iudicialem in poſſeſſione turbatus, lite, ſeu appellatione ſuper proprietate, uel etiam ſuper ſola poſſeſſione pendente eſt per iudicem in ſua poſſeſſione ſummariè tuendus, donec fuerit negotium principale diſcuſſum.*

Etiam ſi illa poſſeſſio præſumptionem iuris contra ſe haberet n. 5.

3 *In poſſeſsione ſua quis dicitur turbari etiam per actus iudiciales iniuſtos, & propter huiuſmodi turbationem poſſeſſori ſuccurritur, & num. 6.*

4 *Lite pendente quis in ſua poſſeſſione turbatur non ſolum ex facto partis extraiudiciali, ſed etiam ex facto iudicis iniuſto, et nu. 6.*

7 *Poſſeſſio omnis aduocata cenſetur, quando iudex poſſeſſionem ad ſe aduocat.*

8 *Poſſeſſio per locationem probatur quando alius tunc in poſſeſsione non erat.*

9 *Colonus ſi rem ab alio conducat quando dominum ſua poſſeſſione priuet, & quando non.*

10 *Dominus per eiectionē coloni ſua poſseſsione priuatur, et ſpoliatur.*

Quid ſi familia coloni non fuit eiecta, & res, & bona coloni in domo, & fundo remanſerunt num. 31.

11 *Per inſtrumentum publicum ea, quæ in uitium, & delictū ſonant, non probantur.*

Quod limitatur remiſſiuè nu. 16.

12 *Delictum non dicitur id, quod eſt de iure licitum, & permiſſum.*

13 *Emphyteoſi finita, licet domino, & eccleſiæ emphyteotam, uel eius hæredes, & ſucceſſores à naturali poſſeſsione rei, quam retinere uolebant, propria auctoritate eijcere.*

14 *Spoliatio, & eiectio etiam per inſtrumentum publicum tempore eiectionis, et ſpoliationis in re confectum probari poteſt.*

15 *Verba narratiua facti inter ipſas partes, & contrahentes probant.*

17 *Negatiua in actibus reiterabilibus eſt ſui natura improbabilis, et quomodo teſtes ad illam probandam concludenter deponere debeant.*

18 *Teſtes omnes ad impugnandum inſtrumentum publicum non ſunt idonei.*

19 *Hæres immiſſus in poſſeſſionē bonorum hæreditariorū ex remedio. l. fi. C. de edic diui adr. tol. an etiam bonorum feudaliū, ſeu emphyteoticorum, quæ finita, & ad dominum deuoluta eſſent, poſſeſſionem adeptus, & apprehendiſſe dicatur, & illam poſsit retinere.*

Et quid non citato illorum domino nu. 21. & 24.

20 *Hæres uaſalli, ſeu emphyteotę uolens finito feudo, ſeu finita emphyteoſi poſſeſſionem illorum bonorum apprehendere, & cōtra dominum retinere, dicitur dominum in ſua ciuili poſseſsione turbare, & quomodo tunc domino ſuccurratur.*

Et quid, ſi auctoritate iudicis poſseſsionem, domino non citato, apprehenderet. num. 24.

22 *Emphyteoſi finita, dominus ſtatim nō ſolum ciuiliter, ſed etiam naturaliter poſsidet.*

23 *Poſſeſsio naturalis non uacans ad ſe trahit poſseſsionem ciuilē uacantem, & è contra ēt ipſo iure, & ignorante eo, qui poſsidet.*

25 *Appellatio à ſententia trahente ſecum exequutionem, & quoad effectus iam conſummatos non ſuſpendit, ſed ſolum effectum deuolutiuum operatur.*

26 *Emphyteoſis eccleſiæ quando etiam ad hæredes, & non extraneos ſit tranſitoria.*

27 *Emphyteoſis eccleſiæ pro hæredibus ſimpliciter conceſſa intelligitur conceſſa deſcendentibus, qui eſſent hæredes, et nō extraneis quando res eccleſiæ, ſimpliciter in emphyteoſim conceſſa fuit.*

28 *Idem, ſi eſſet conceſsa in emphyteoſim, & ad meliorandum.*

29 *Quid, ſi res eccleſiæ ſterilis ut ſterilis fuit etiam ad certum tempus conceſsa in emphyteoſim, & ad meliorandum, & ut ad culturam opera, & labore emphyteotæ reduceretur, & ita fuit reducta, an emphyteoſis de tēporali efficiatur perpetua, et ad extraneos tranſitoria.*

30 *C. ad aures, extra de rebus eccle. non alien. declaratur.*

31 *Colonus facto ſuo doloſo non poteſt domino quoad poſseſsionē præiudicare, ſecus eſt facto alterius.*

EPITOME.

Lite ſeu appellatione pendente etiam ſuper ſo[lo] poſſeſſorio, ſi fiat præceptum de non accedēdo ad r[em], illud eſt p ſnīam īterloquutoriā ad fauorē poſſeſſo[ris] reuocandum, & ſummariè ante, quā negotium principale, & plenarium poſſeſſorium ſit diſcuſſum, no[n] de iuſtitia, uel iniuſtitia poſseſſionis, ſed quis tempore præcepti actualiter poſſideat, eſt cognoſcendū, [&] ille eſt in poſſeſſione tuendus, etiam ſi ſua poſſe[ſsio] iuris præſumptionem contra ſe haberet, donec principale negotium, & poſſeſſorium plenarium fue[rit] diffinitiuè diſcuſſum, & terminatum.

CONSILIVM XLV.

IN cā, de qua agitur, dico mandatū facti[s]
lis de Gādulphis de nō accedendo ad re[m]
ſe per ſnīam interloquutoriā reuocan[dum]
& ipſos, donec negotiū appellatiōis, & [in]
poſſeſſoriū plenariū per ſententiā diffinitiuā fuerit di-
ſcuſſum, tuendos eſſe in illa poſſeſsione, in qua erant
tēpore mādati facti, ſiue ea eſſet poſſeſsio iuſta, ſiue in-
1 iuſta, qm † in hoc iudicio ſummario nō eſt principa-
liter de poſſeſsione cognoſcēdū, & qs iuſtè, uel iniu-
ſtè poſsideat, ſed ſolū, an quis poſsideat, & principali-
ter de turbatione, & moleſtatione facta litē, & appel-
latione pendente, ut no. uoluit Pau. de Caſt. in cōſ. [pr]-
īcip. In cā, q̄ uertitur corā dño Vicario Poteſtatis B[er]-
gami in 2. uolu. q ferè in terminis vr̄ cōſuluiſſe, q
pēdente litē ſuper proprietate, uel poſſeſsione ema-
uerit mandatū de nō accedendo, uel poſſeſsio fuer[it]
per iudicē aduocata, ne partes ueniāt ad arma iux[ta]
ea, quæ habentur in l. æquiſſimū. ff. de uſufr. prius de-
bet diſcuti ſuper hac aduocatione relaxāda, & de hoc
mādato ſummariè, uidelicet qs tēpore mādati fuerit
in actuali poſſeſsione, & reuocato mādato p ſnīam
īterloquutoriā ille, q tēpore mādati erat in poſſeſsio-
ne eſt tuēdus, donec negotiū principale poſſeſſorij
plenarij, ſiue pprietatis diſcuſsū fuerit. Et q prius co-
gnoſcēdū ſit ſummariè ſuper poſſeſſorio ſummario,
& emergēti añ, quā negotiū prīcipale poſſeſſorii ple-
narii diſcutiatur, ut qñ pēdēte lite ēt ſuper mero poſ-
ſeſſorio cōtingat turbari, ſeu moleſtari illū, q erat in
actuali poſſeſsione, uel qñ pēdente lite ſuper proprie-
tate, aut ſuper poſſeſsione cōtingat dubitari, qs in a-
ctuali poſſeſsione ſtare debeat, pbatur multipliciter
& primo ex reſcripto ſup hoc īpetrato, quo iudicib[us]
qb⁹ cā appellationis prius cōmiſſa fuerat, mādatur,
cōſtito de poſſeſsione illorū de Gādulphis reuoca[ri]
mādatū ipſis factū, remanēt tamē indiſcuſſo neg[otio]
principali appellationis pēdētis ſuper poſſeſſori[o ple]-
nario, ſeu interpoſitæ à ſnīa diffinitiua lata ſuper [poſ]-
ſeſſorio, cuius reſcripti, & mādati forma ē ab ipſis [iu]-
dicibus ad unguē obſeruāda. c. cū dilecta. cū ibi pl[e]-
no. de reſcrip. ¶ Secūdo de iure ēt ita fieri, & obſer[ua]-
ri dēt, ut ī primis colligitur ex iis, q̄ uoluit Inn. in c.
cū ueniſſent. circa prin. de inſtit. inquiēs, φ ſi pend[ēte]
petitorio, uel poſſeſſorio ille, q erat in actuali poſſeſ-
ſione, fuerit in ea ab aduerſario moleſtatus, iudex
ſuo officio per ſnīam īterloquutoriā, & ſummariè de-
bet poſſeſſorē in ſua poſſeſsione tueri, donec fue[rit]
negotiū principale diſcuſſum: hoc idē uoluit Ioā. An-
dr. in c. ī literis. col. 6. de reſtit. ſpolia. allegādo Inn.
loco pallegato; & Bal. in l. ordinarii. C. de rei uēdi. [in]
fin. 3. colū. dicit, φ qñ iudici pōt liquere, qs ſit ī actua-
li poſſeſsione, & uterq;, uel alter implorādo offic[ium]
iudicis īpetrauerit mādatū de nō accedēdo ad re[m],
iudex ſummariè ſe aliqualiter informare dēt, qs ſit in
actuali poſſeſsione, & eū in poſſeſsione tueri dēt, &
alteri parti mādare, ne accedat, & ſi ius hr̄e pten[dit],
agat. Si uero nō poteſt iudici liquere ſummariè, qu[is]
ſit ī actuali poſſeſsione, & dubitet, ne partes ad arma
ueniant,

ueniant,poteſt poſſeſsionem ad ſe aduocare,& illam
poſtea ei relaxare,& adiudicare, qui melius de poſseſ
ſione in iudicio ordinario probauerit:iēdq; uoluit Ia
cob.Butri.in l.incerti. C. de ĩterdic.Et† ad propoſitũ,
2 & ferè in terminis facit text. in c.cũ teneamur. extra
de appel.ubi ſi pendẽte appellatione, & ſic ſiue ſuper
proprietate, ſiue ſuper poſſeſſione, cum tex.genera-
liter loquatur, contingat partem illam,quæ eſt in a-
ctuali poſſeſſione,turbari,ſeu moleſtari in ſua poſſeſ
ſione,& conſequenter etiam per actum iudicialẽ, pu
ta mouẽdo litem extraordinariè per impetrationem
mandati de non accedendo, iuxta ea, quæ habentur
3 per Bal. in d.l.ordinarij. (nam † etiam per actus non
ſolum extraiudiciales, ſed etiam iudiciales iniuſtos
quis in ſua poſſeſſione dicitur turbari,& moleſtari,&
ei propter huiuſmodi turbationẽ ſuccurritur, ut uo-
luit Io.de Imo.in c. audita. in 4.not. de reſti.ſpol.per
Bar.in l.ſi prius.ff. de no.ope.nun. & eſt bonus text.in
c. conquerente. de reſti.ſpol.) dicitur in d. c. cum te-
neamur.ꝙ remanente indiſcuſſo negotio,ſuper quo
fuit appellatũ, & ſic poſſeſſorio plenario, ſuper quo
ordinariè,& diffinitiuè eſt procedendũ, iudex debet
ipſum poſſeſſorem in ſua poſſeſſione tueri, quia lite
pendente non debuit moleſtari,nec à ſua poſſeſſione
tueri,quia lite pendente non debuit moleſtari, nec à
ſua poſſeſſione remoueri,ut eſt tex.no. in c. 1. extra,
ut lite pend.idem uoluit gl.in terminis in c. nõ ſolũ,
poſt medium gl.magnæ.de app.in 6.ubi pendente cã
appellationis, & ſic lite ſuper proprietate, uel ſuper
poſſeſſione, ſi alter ex litigatoribus aliquid illicitum
attentauerit, ut quia aduerſarium in ſua poſſeſſione
turbauerit,uel ab ea remouerit,illud eſt reuocandũ,
& unuſquiſque in ea peſſeſſione,in qua erat, eſt tuen
4 dus.Et† quis dicitur turbari lite pendente non ſol m
ex facto partis extraiudiciali,ſed ẽt ex.facto iudicis ĩ-
iuſto,ut in d.c.conquerente.& habetur in d. c. nõ ſo-
lum.per Bart.in d.l.ſi prius.per Imol. in d.c.audita.in
4.notab. & per Alex.in l.iuſtè poſſidet.ff. de acquirẽ.
poſ.l.fi.C.ſi per uim,uel alio modo,& per Bar.in l.2.
5 circa fin.C.ubi in rem actio cum ſim.Et† dicũt doct.
maximè moder. in d.c. cum teneamur. ꝙ pendente
appellatione & lite, & conſequenter ſiue ſuper peti-
torio,ſiue ſuper poſſeſſorio,ille, qui eſt in actuali poſ
ſeſſione,donec principale negotium, quod pendet,
fuerit diſcuſſum, debet in ea ſua poſſesſione tueri, ẽt
ſi eſſet talis, quæ iuris præſumptionem contra ſe ha-
beret,& ſic iniuſta præſumeretur per tex. in d.c.ut li-
te penden.Et ratio eſt, quia ſi lite pendente cõtingat
alterum ex litigatoribus in ſua poſſeſſione turbari,
uel ab ea iniuſtè remoueri, iudex ſummariè,& extra-
ordinariè debet ſe informare de poſſesſione illius, &
eum tueri,quia non eſt principaliter quærendum de
poſſesſione,an ſit iuſta,uel iniuſta, ſed ſolum de tur-
batione poſſesſionis,ut dicit Pau.de Caſt. in d.conſi.
6 13.Et† non refert,ut dictum eſt,an lite pendente fue-
rit turbatus facto partis, an facto iniuſto iudicis pro-
cedentis de facto, & abſque citatione partis per præ-
dicta,ac ẽt per not.ab Inn.in d.c.cum ueniſsent.& ha
betur in d.c.cum teneamur. & facit tex. in c.cũ perſo
næ.§.penul.de priuileg.in 6.Sed in caſu noſtro illi de
Gandulphis tempore facti mandati,& ſic poſt ſentẽ-
tiam pendente appellatione,ac ẽt ante litem motam
erat in poſſesſione rei, & de eorum poſſesſione con-
ſtabat, & ipſis iudicibus liquere poterat, ergo in hac
ſua poſſesſione ſunt tuendi abſq; eo,ꝙ de iuſtitia, uel
iniuſtitia illius diſcutiatur, & conſequenter manda-
tũ ipſis factũ eſt ad eorũ fauorẽ reuocandũ, ut ſuam
poſſesſionem continuare ualeant, donec aliter fue-
rit diffinitũ per ſnĩam diffinitiuã ſuper negotio prin-
cipali ferendam.¶ Quòd aũt ipſi tpe facti mãdati fue
rint in poſſesſione,apparet primo, ꝗa poſſesſio rei, q̃
7 prius fuerat à R.D.ad ſe aduocata,(ꝑ quã † aduocatio
nem cenſetur oĩs poſſesſio aduocata iuxta ea,q̃ hñr ꝑ
Bar.in l.æquiſſimũ.ff.de uſufruc.Bal.in l.nullus.C.de
ſumma Trini.& fide catho.& in d.l.ordinarii.iuncta l.
licet.ff.depoſ. Cy. in l. 1.in fi.C.uti poſſid.no.in l. fin.
ff.de offic.procur. cęſ.& per Bar. in l.ſi finita.§.ſi quis
autem. ff.de dã.infe.)poſtea ipſis de Gandulphis fuit
actualiter relaxata per iudicem,qui illam poſſesſionẽ
quæ erat penes ſe,& quã ad ſe aduocauerat,eis dimi-
ſit:quæ relaxatio,& dimiſsio ſecum exequutionẽ tra
xit,& effectũ ſuum illico fuit operata. Deinde facta
hac relaxatione ipſi ſemper uſq; ad mandatũ factum
rei poſſesſionem continuarunt, illam in loco locan-
8 do,† per quam locationem eorũ probatur poſſesſio,
ex quo alius tunc in poſſesſione non erat iuxta ea, q̃
habentur in l.quamuis.§.ſi conductor.ff. de acq. poſ.
& maximè cum in re ipſa,& in loco facta fuerit ad ea
quæ habentur in l.2. C. de acq.poſſeſ. item faciendo
alios actus poſſeſſorios,ut conſtat ex dictis pluriũ te-
ſtium examinatorum.¶ Et ſi diceretur,per locationẽ
non probari poſſesſionem,quando colonus,qui dño
ſuo poſſidebat,rem conduxit, nam ex quo dñs me-
diante colono poſſidebat,non dicitur per cõductio-
nem à colono factã ſua poſſesſione priuari d.§.ſi con
9 ductor. Reſpondetur,† hoc uerum eſſe,quando dñs
tempore conductionis rem uel per ſe, uel mediante
colono poſſidebat,ut ibi habetur, ſecus ſi tunc nec ꝑ
ſe,nec per colonũ poſſidebat, quoniam per locatio-
nem,& conductionem probatur poſſesſio, quãdo tẽ
pore locationis alius non poſſidebat,ut per Doct.in
d.l.quamuis.Sed in caſu noſtro tẽpore, quo poſt rela
xationem poſsesſionis factam illis de Gandulphis ip
ſi de Gandulphis rem locauerunt Rampino olim co
lono illorũ de Caſtello, ipſi de Caſtello nec ꝑ ſe, nec
mediante Rampino colono poſſidebant, ergo &c.
Quòd aũt per ſe non poſſiderent,patet ex aduocatio
ne poſsesſionis facta à R.D. Et ꝙ nec mediante Rãpi
no colono,apparet,quia Rampinus colonus iam fue
10 rat de poſsesſione eiectus ab illis de Gandulphis:† ꝑ
quam deiectionẽ illi de Caſtello, ſi quam habebant,
poſsesſionem amiſerunt,ut in l.1.§.quod ſeruus.& in
l.fi.ff.de ui,& ui arma.& habetur in l.peregrè.§.ꝗbus.
ff.de acq.poſseſ. Vnde cũ poſtea uidelicet poſt ſnĩam
& relaxationem poſsesſionis factam illis de Gandul-
phis Rampinus rem ab eis conduxerit, per talẽ cõdu
ctionem,& locationẽ probatur poſsesſio illorum de
Gandulphis,ex quo tunc illi de Caſtello non erant in
poſsesſione,ut dictum eſt.Nec obſtat, ꝙ de expulſio-
ne coloni non dicitur conſtare,ſed potius contrariũ
ueluti per plures teſtes ipſi de Caſtello probare cona
ti fuerunt.Et quamuis pro parte eorum de Gãdulphis
producatur inſtrumentum publicum in loco confe-
11 ctum ad probandam expulſionem coloni tamen† ex
quo hoc ſonat in delictum,& uitium.l.ſi quis in tãtã.
C.unde ui,& per totum.ff.& C.de ui pub.& priua.nõ
debet poſse per inſtrumentum publicum probari ad
tradita per Anton.in c.cum in eccleſiis.de maiori. &
obed.per Bar.in l.ſenatus.ff. ad turpilia. & in l.diuus.
la 2.in fi.ff.de cuſto.reorum cum ſim. Quia reſponde
12 tur primo, ꝙ † hęc eiectio in caſu noſtro de iure fuit
licita,& permiſſa,ut latè dixi in conſilio aliàs facto in
prima inſtantia.Et iõ non põt dici eſſe delictum,arg.
13 l.gracchus.C.de adulter.& c.qui peccat.23.q.4.† lici-
tũ.n.fuit,finita emphyteoſi, ipſi domino, & eccleſiæ
propria auctoritate eiicere emphyteotã,ſeu eius hæ-
redes,& ſucceſsores à naturali poſsesſione rei,quam
retinere uolebant,arg.no.per Bar.in l.1.§.interdictũ,
& in §.qđ ait ꝑtor.ff.uti poſſidetis,& ꝑ Alex.ĩ l.clã.§.
qui ad nundinas.& in terminis in l.quẽadmodũ.ff.de

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

14 acq.poſſeſ.Secundo dico,ꝙ†eiectio, & ſpoliatio pōt
non ſolum per cōfeſſionem partis, uel per teſtes,ſed
ēt per publicum inſtrumentum in re tēpore eiectio-
nis confectū probari,ut eſt tex.ibiq; Io. And.poſt Ho
ſtien.in c.cum ad ſedem.de reſt.ſpol.in uer.per inſtru
menta.Et quāuis uerba poſita in inſtrumento de eie-
ctione mentionem facientia uideantur uerba narra-
15 tiua,quæ aliàs probare non ſolent,tamē†ex quo nar-
rant eiectionem inter colonum , & illos de Gandul-
phis,probant eiectionē fuiſſe factam,quia uerba nar
ratiua facti inter ipſas partes,& contrahentes probāt,
Bar.in l.ſciendum.ff.de uerb.obl.& in auth. ſi quis in
16 aliquo.C.de eden.Plures †ēt limitationes dantur illi
regulæ , ꝙ delictum non poſſit per inſtrumentū pro-
bari,de quibus habetur per moder. in d.c. cum in ec-
cleſiis.quæ pro reſponſione in terminis noſtris poſſēt
accommodari,quas aliter non refero . ¶ Teſtes ēt ꝓ
parte illorum de Caſtello ad probādum eiectionem
non fuiſſe factā examinati quāuis ipſorum aliqui ſint
inſtrumentarii, non probant, ut arbitror, qm̄ cum ip-
17 ſi conentur probare negatiuam, † quæ ſui natura eſt
improbabilis in actibus,qui poſſunt reiterari,iuxta ea
quæ habentur in c.quoniam contra.de prob.& in l.a-
ctor,quod aſſeuerat.C.eo.tit. debet inſpici diligēter,
an eorum dicta fuerint coarctata loco,& tempore ita
ꝙ neceſſario cōcludant ad tradita in locis præallega-
tis,& in l.optimam.C.de contrah.& cōmit.ſtip. Stan
dum eſt enim inſtrumēto publico, pro quo in dubio
pręſumitur,niſi per teſtes ſuper negatiua coarctata lo
co,& tempore deponentes contrarium probetur. Et
18 †omnes teſtes non dicuntur ſufficiētes ad impugnā-
dum inſtrumētum publicum , ut plenè habetur in c.
cum Ioannes.de fide inſtrum.& per Bal. in l. in exer-
cendis.C.eo.tit.& ibi gl.& eſt bonus tex.cum ibi not.
per gl.Bal.& alios in l.cū precibus.C.de proba. ¶Nō
19 obſtat,ꝙ†illi de Caſtello,ac etiam uſufructuaria fue-
rint immiſſi in poſſeſſionem bonorū hæreditariorū,
& horum etiam,de quibus agitur ex remedio l. fi. C.
de edic. diui Adr. toll. per quam immiſſionē ipſi fue
runt adepti poſſeſſionē ēt horum bonorū emphyteo
ticorum, quāuis fortè propter lineam finitam ad eos
de iure ſpectare non potuerint per ea , quæ uoluit Io.
And.in addi.ad Spe.in tit.de teſta. in §. pen. & refert,
ac ſequitur Alex.in d.l.fi.in fi. uer. Et propterea ꝑ hāc
immiſſionē illi de Caſtello poſſeſſores dictorum bo-
norū ſunt effecti,quia reſpondetur primo,ꝙ hæc con
cernunt poſſeſſoriū plenarium, & ſic negotiū princi-
pale appellationis , ꝙ in præſentia non uenit diſcutiē
dum.Secundo illud dictum Ioā. And.non approbat,
immò doct. communiter contrarium tenent in c. 2.
ſi de feu.fue.contro.inter do.& agn.in uſu feud. Ter-
tio illud dictum Io.And.poſſet eſſe uerum,quādo nō
eſſet lis inter dominū,& hæredes uaſalli,ſeu emphy-
teotæ propter lineam finitā, ſed quādo eſſet qō inter
agnatos uaſalli,qui ex natura inueſtituræ uellent ad-
mitti,& inter hæredes, ſeu inter filiam hæredē uaſal-
li defuncti,qui ſine filiis maſculis deceſſit , nam tunc
ipſi hæredes,ſeu filia debent in poſſeſſionē illorū bo
norum immitti,ut eſt gl.in c. 1. de contro. inter ma-
ſcu.& fœ.c.1.§.1.ſi de feu.contē. ſit inter do. & agna.
Secus ſi conſtabat eſſe feudum,ſeu emphyteoſim, &
propter lineam finitā illa eſſent finita , & ad dominū
deuoluta,quia tunc illud dictum Ioā. And. non pro-
20 cederet,†qm̄ ſi hæredes uaſalli,ſeu emphyteotæ uel-
lent finita emphyteoſi , aut finito feudo poſſeſſionē
illorum bonorum apprehendere,& ꝯ dominum reti
nere, profectò dominum hoc modo in ſua ciuili poſ
ſeſſione turbare dicerētur,ut hr̄ ī l.clàm.§.qui ad nū-
dinas.ff.de acq.poſ.Et iō eſſet domino ſuccurſū , uel
per remediū iuris,uidelicet per interdictū uti poſſide
tis,uel per remediū facti,uidelicet propria auctorita-
te eiiciendo,ut hr̄ per gl.Bar.& melius per Alex.in d.
§.qui ad nundinas.& in d.l.quēadmodū.& per Bar.in
l.1.§.interdictum.in fi. 1. col. & in §.quod ait ꝓtor.
uti poſſid.& dixi plenius in alio meo cōſi. Nec obſtat
tex.cum gl.in d.c.1.in prin. in §.1. & in §.defuncto.
de feu.cōten.ſit &c. Quia ibi non conſtabat, uel eſſe
feudum, uel eſſe finitum , & ad dominū deuolutum.
21 Quarto dico,ꝙ†ex illa immiſſione facta ex remedio
d.l.fin. nulla poſſeſſio illis de Caſtello fuit acquiſita,
nec acqri potuit , ex quo facta fuit abſque ſcientia,
citatione eccleſiæ dominæ: quo fit,ut illi quoad poſ-
ſeſſionē , quā eccleſia tpe immiſſionis habuit, nul
generari ꝑiudiciū potuerit,arg.c.licet epūs. de pb.
6.cle.paſtoralis.in uer.cæterū.de iud.l.fi.C.ſi per uim
uel alio mō,& habetur in d.l.fi.C. de edi.di. adr.to.
& in terminis per Bar.ī l.2.in ul.col.C.ubi in rē actio
cum ſim.Nā tēpore immiſſionis factæ eccleſia rē, de
qua agitur,ciuiliter,&naturaliter poſſidebat,ergo ip-
ſa inſcia,& nō citata non potuit ex dicta immiſſione
22 ſua poſſeſſiōe priuari.Quòd† aūt mortuo emphyteo
ta,& finita linea,ad quam emphyteoſis tranſire de-
bat , oīs poſſeſſio tā ciuilis , q̄ naturalis fuerit ipſi ec-
cleſiæ acqſita,ꝓbat̄,nā cōſtat primo de ciuili,quā ec-
cleſia ſēper penes ſe habuit, & quā hæredes poſſeſſio
nē ingrediendo non potuerūt acqrere , ex quo pla
erat,in d.l.clā.§.q ad nūdinas. ac ēt qa hūc animū
habuerunt,arg.no.per Bar.& Alex.in d.§.qui ad nun
dinas.in fi.uerb.& de hoc nemo dubitat. Scd̄o natura
lis,q̄ erat penes emphyteotā,& per mortem illius ua
cans fuit effecta, arg.l.qui uniuerſas.§.quod per colo
nū.cū ibi no.& l.cū hæredes.ff.de acq.poſ.ſtatim & ip
ſo iure fuit cōſolidata cū ciuili , quā eccleſia domina
habebat,ſicuti uſufructu finito, ille ſtatim cū proprie
tate cōſolidatur , & naturalis poſſeſſio uſufructuarii
uacans conſolidatur cum ciuili poſſeſſione domini,
& proprietarii,ut eſt de mente Bar.in l.1.in 3.q.prin.
ff.de acq.poſſeſ.& ibi moder.in 11. col. uer.adde cir-
ca tertiā opinionem . & hoc idem uolūt moder.in d.
§.q ad nūdinas.in ult.uer.& ita ī terminis ur̄ uoluiſſe
Bal.in l.1.q.46. ff. de rerū diuiſio. Et facit in ſimili id,
23 †quod no.uoluit gl.cōiter approbata per illū tex.in l.
ſed & ſi nolit.ff.de acqui.poſſeſ. ꝙ ſi unus habeat ciui
lem poſſeſſionē,& alius naturalē , & ciuilis poſſeſſio
uacauerit puta per mortē poſſeſſoris, illa ciuilis poſ-
ſeſſio ipſo iure,& ignorante eo,q naturaliter poſſide
bat,ad naturalē reuertit̄,& cū ea cōſolidat̄,quia natu
ralis nō uacans trahit ad ſe ciuilē uacantē,ut ibi
per Alex.poſt Bar.in d.§.qui ad nundinas. in fi.
Ita dicamus & ēꝯ , ꝙ uacante naturali, ciuilis poſſeſ-
ſio,q̄ eſt penes dominū,trahat ad ſe naturalē uacantem
per mortem emphyteotæ,uel uſufructuarii, & hoc
quit̄,atq; cōfirmat Alex.& ibi doct.in d.l. ſed & ſi no
lit.Ex quibus apparet , ꝙ per immiſſionē factā illis de
Caſtello non potuerūt acquirere poſſeſſionē natura
lē acquiſitā eccleſiæ,& cū ciuili coniunctā,ignorante
te eccleſia,& illa non citata per ea,q̄ habētur in d.l.fi.
C.ſi per uim,uel alio modo.ac etiā in d.l.fi. C.de edi-
cto diui adria.tollen.cū aliis ſupra allegatis.Et ſic fa-
24 to,ꝙ per ingreſſū de Caſtello fuiſſet ipſis acquiſita
cta naturali poſſeſſio, ignorante, & abſente eccleſia
iuxta tex.in d.§.qui ad nundinas.(quod tamen negatur,
tur,quia iudex,qui tenutā dedit,& commiſit,hoc
uoluit,neq; de hoc cogitauit,arg.no. per Alex.in d.§.
qui ad nundinas.in 2.col.)tamen dico, ꝙ talis ingreſ-
ſus dr̄ clandeſtinè factus , & illa poſſeſſio ſic per eos
acquiſita dicitur clādeſtina.d. §. qui ad nūdinas.Et
ſi dicuntur eccleſiā in ſua ciuili poſſeſſione turbaſſe
& ꝓpterea eccleſia, ſeu cām, & ceſſionē ab ea habens
debuit,& debet in interdicto uti poſſidetis obtinere
iuxta

Iuxta ea, quæ hñr per Socin.in l.rem,quæ nobis.in fi.
2.quæſt.princip.ff.de acquir.poſſeſ. & habetur per gl.
& docto.in d.§.qui ad nundinas,& per Bar.in d. l. 1.§.
interdictum.& in §.quod ait p̃tor.ff.uti poſſid. Quin-
immò ipſi eccleſiæ, uel alij eius nomine licitum fuit
propria auctoritate expellere illos de Caſtello,qui ēt
auctoritate iudicis poſſeſſionē naturalem clādeſtinè
apprehenderunt per ea,quę uoluit Alexan.in d.§.qui
ad nundinas.in col. 2. & in d. l. quemadmodum, &
gl.& Bar.in d.l. 1.§.interdictum. ff. uti poſſide. ¶Et ſi
diceretur,non eſſe faciendum fundamentum in rela
xatione facta per iudicem,nec in aliis,quę in illius cō
ſequentiam poſtea ſubſequuta fuerunt, quippè quæ
facta fuerint pendente appellatione,ſeu tempore da-
to ad appellandum,& propterea non debeant aliquē
iuris effectum operari,ſed potius ſint reuocanda,arg.
c.non ſolum.cum ibi not.de appellat.in 6. cum ſimi-
libus. Ad hoc poteſt reſponderi,ꝙ† licet appellatio,
ſeu ius appellandi potuerit ſententiam ſuſpendere in
illa parte,in qua declaratur illos de Gandulphis eſſe
poſſeſſores,quia eſt declaratoria iuris partis, non ta-
men d'r illā ſuſpendiſſe in ea parte, in qua cōtinet exe
quutionem,& in qua ſecum trahit exequutionem,ui
delicet relaxando poſſeſſionem illis de Gandulphis,
nā quoad effectus conſumatos, & iam in eſſe produ-
ctos ſententiam ſuſpendere nō potuit, & quoad hoc
appellatio,ſeu ius appellandi ſolum effectum deuo-
lutiuū operatur,ut in ſimili colligiť ex appellatione,
quæ fit à ſententia excōicationis,quæ ſecū trahit exe-
quutionē,ut habetur per Abb.in rubr. de appel. & ibi
doctores alii.c.paſtoralis.in fin.de appella.& c.is, cui
de ſenten.excom.in 6. & facit etiam id, quod uoluit
Ioan.de Imo.poſt Bar.in l.ab exequutore.ff.de appel.
ꝙ ſi à declaratione de exequendo appelletur, appella
tio ſuſpendit,ut poſtea actualis exequtio fieri nō poſ-
ſit,ſed ab ipſa exequutione,ſeu commiſſione de exe-
quendo non appellatur,ex quo trahit ſecum exequu-
tionem,ut nota.etiam per gl.& doct.in l. ab exequu-
tione.C.quorum appella.non recip. Item ab interlo-
quutoria,quæ ſecum exequutionem trahit,nō appel-
latur,& ſic appellatio non ſuſpendit, ut habetur per
Iacob.Butrig.in l.ante ſententiam.C.quorum appel.
non recip.Nec obſtat, ꝙ in caſu noſtro emphyteoſis
non d'r finita,quod ſi uerum eſſet,omnia ad fauorem
illorū de Gandulphis deducta ceſſarent. Et ꝙ non ſit
finita per mortem ultimi, qui ſine aliquibus filiis, &
deſcendentibus deceſſit,probatur,nam fuit conceſſa
res eccleſiæ ꝓ ſe,& hæredibus ſimpliciter ad melio-
randum,& tanquā ſterilis ad cultiuandū, ut habetur
in primo inſtrumento,ergo ſequitur, ꝙ ſui natura d'r
ad hæredes ēt extraneos tranſitoria, & ideò conceſſa
pro ſe,& hæredibus intelligetur cōceſſa ēt pro extra-
neis,argu.eorum,quæ uolūt Alex. & alii in l. ſi patro-
26 ni.ff.ad Trebell.& in l.ēt.ff.ſol.matr. cū ſimil. † quā-
uis enim res eccleſiæ in emphyteoſim conceſſa non
ſit ſui natura ad extraneos hæredes trāſitoria, & ideò
ſtipulata pro hæredibus intelligatur ſtipulata nō pro
extraneis,ſed ſolum pro deſcēdentibus,ut latè decla-
rant Ioan.de Imol.& Alex.poſt alios in l. quod diciť.
ff.de uerbo.oblig.& in c. in præſentia. de proba. ubi
Dec.hanc eſſe communem opinionem dicit, tamen
hoc fallit quando res ſterilis ad meliorandum, & ad
reducendū illā ad fertilitatem, & culturam conceſſa
eſſet,tunc enim ad culturam redacta opera, & labore
emphyteotæ ad hæredes ēt extraneos trāſibit, ut uo-
luit Bar.in l.quicunq;.la 2.C.de omni agro.deſer. lib.
11.& doct.cōiter referunt,ac ſequi uidentur in d.c.in
p̃ſentia,& facit tex.cū ibi not.& ibi Abb.in c.ad aures
de rebus eccl.nō alie.Quia reſpōdetur primo illud ue
rū eſſe poſſe in re principis, ſeu fiſci ſic ꝯceſſa,ut loq-
tur tex.in d. l. quicunq;, non autem in re eccleſiæ per
tex.in d.c.ad aures.& ita dicit Alex.in apoſtil. ad Bar.
in d.l.quicūq;.& Bar.ibi id nō firmat, dū dicit, ꝙ hoc
pro uero non affirmat.Et re uera in re eccleſiæ ꝯrium
eſt uerius,ut notab.uoluit Ioā.de Imo.in d.l.ēt. & idē
uolunt moder.Siculi in d.c.ad aures. Sed pro declara
27 tione cōſidero aliquos caſus.Primus eſt, † quādo res
eccleſiæ fuit ſimpliciter cōceſſa in emphyteoſim, q̃d
idem importat, ac ſi ad meliorandū cōceſſa eſſet, ut
dicit Bal.in rub.& in l.2. C. de iure emphy.cū ibi not.
& tunc abſq; dubio cōceſſa pro hæredibus ſimplici-
ter, intelligitur de deſcendentibus,ut per doct. in d.
l.etiam.in d.l.quod dicitur. & in d. c. in præſentia. cū
28 aliis ſupra allegatis. Secundus caſus eſt, † quādo res
eccleſiæ eſſet cōceſſa in emphyteoſim & ad meliorā
dum, & idem dico, nam cum concedere in emphy-
teoſim nihil aliud ſit, quàm concedere ad meliorā-
dū,ut ſupra, hoc exprimēdo ē exprimere id, quod ex
natura rei,ſeu contractus tacitè continebatur.§.adeò
Inſtit.de loca.& cōduc.& d.l.2. ergo hæc expreſſio ni
hil debet operari, argu.not. per Bar.& alios in l. hæc
uerba.ff.de lega. 1. & hæc uerba in emphyteoſim, &
ad meliorandū ſtant expoſitiuè, hoc eſt ad melioran
dum, quia copula, & ponitur inter duo idem impor-
29 tātia,arg.l.1.ff.de pact.Tertius caſus ſit, † quando res
ſterilis,& ut ſterilis cōceſſa fuit ēt ad certū tēpus ī em
phyteoſim & ad meliorandū, & ut ad culturā opera,
& labore emphyteotæ reduceretur,& ita fuit reducta
& extirpata:& tunc ſecundum Barto.in d.l.quicunq;.
per illum tex.emphyteoſis de temporali efficitur per
petua,& ſui natura eſt;ad extraneos hæredes tranſito
ria,ut ſupra dixi. Sed tamē in puncto iuris cōtrarium
eſt uerius, niſi eſſet conceſſa expreſsè pro hæredibus
ēt extraneis, uel dictū eſſet pro hæredibus quibuſcū-
que per ea, q̃ uoluit Alex.poſt Sali.in l.ſi mihi,& titio.
ff.de uerbo.oblig.& ita intelligo tex.in d. c. ad aures.
& ita ſequitur Io.de Imo.in d.l.ēt.& And.Barb.in d.c.
ad aures.ꝗ affirmat hāc opinionē eē ueriorē, & Alex.
ēt id ſequi vr̃ in apoſtil.ad Bart.in d.l. ꝗcunq;. & Bart.
ibi illud nō firmat,ſed ſub dubio ponit.Itē tex.in d.l.ꝗ
cūq;.loquitur in re principis, ſeu reipublicæ, q̃ aliam
ſeruat naturā,ut in l.1. & per totū.ff.ſi ager. uecti. uel
emphyt.Vnde res eccleſiæ ſic cōceſſa pro ſe,& hr̃dibꝰ
debebit intelligi cōceſſa pro illis hæredibus, ad quos
res eccleſiæ emphyteotica tranſire ſolet, ſecundum
quod uolunt docto. in locis præallegatis. Nec obſtat
20 tex.in d.c. ad aures. quia † ille probat ꝯriū, uidelicet
ꝙ in hoc caſu ad deſcēdentes tm̃,qui ſint hæredes,trā
ſire debeat, ut ibi eis iure hæreditario poterit conce-
dere ſub annuo cenſu tenendas,à quibus ſuo,uel ſuo-
rum parentum labore conſtiterit extirpatas. Non cō
prehendit ergo omnes hæredes,ſed ſolum deſcendē
tes, ut innuit illud verbum parentum ſuorum, nam
parentes dicuntur reſpectu deſcendentium.l.iurecō-
ſultus.§.parentes.ff.de gradi. Secundo reſpondeo, il-
lum tex. dicere, ꝙ ſi contingat res eccleſiæ fuiſſe ab
aliquibus extirpatas, illis prælatus poteſt res illas con
cedere iure hæreditario, nam intelligendo eum etiā
uelle, ꝙ prælatus poſſit pro hæredibus extraneis con
cedere,dico, ꝙ permittit prælato hoc poſſe facere,ut
ibi poteris concedere, ſed non probat,neque dicit,ꝙ
ſi res talis fuiſſet ſimpliciter pro hæredibus conceſſa,
in dubio debeat intelligi ēt pro hæredibus extraneis.
Quare intelligo in dubio eſſe conceſſam pro deſcen-
dentibus, & hæredibus,tum quia talis eſt natura em-
phyteoſis eccleſiæ,arg.l.ita ſtipulatus. ff.de uſu.l. inſu
lam.ff.de præſcript.uerbis, & c.cū dilectus.& ibi Ant.
de Butr.de conſuetud.tum ꝗa hoc eſt eccleſiæ fauora
bilius,arg.l. ſunt perſonæ.ff. de religioſis. & ſumptib.
funerū.iuncta l.ex facto. ī fi.cū ibi not. ff. ad trebellia.

Kk 3 Et

Et ita illũ textum ponderant moder. in d. c.ad aures.
pro hac opinione, ꝙ res ſterilis ſic conceſſa ad extra-
neos non tranſeat, niſi tacitè, uel expreſsè ēt de extra
neis hæredibus dictum fuiſſet, alioquin res ad eccle-
ſiam nunquã reuerti poſſet, argumēto no. in d.l.ex fa
cto, in fine. ¶ Nec prædictis obſtat, ꝙ illi de Caſtello ꝑ
eiectionem coloni non fuerunt ſua naturali poſſeſſio
ne priuati, ex quo licet fuerit eiectus colonus, tamen
non fuit eiecta familia ſua, & res, ac bona coloni in
domo, & fundo remanſerunt, argumēto tex. cum ibi
no.in d.l.clam.§.qui ad nundinas.ibi nemine relicto.
31 Quia reſpondetur, † ſatis eſſe, ꝙ colonus, ſeu oēs co
loni, q̃ conducebãt, fuerint eiecti, & nullus, qui rē cō
ducebat, in re remanſerit, quãuis non omnes de fa-
milia coloni fuerint eiecti, ut probatur in l. 1. §. non
aũt.ff.de ui, & ui arma. & per Alex.in l. peregrè. §. qui
bus.ff.de acquir.poſſeſ. Et per res, & familiam retine-
tur poſſeſſio, quando quis de poſſeſſione non fuiſſet
eiectus, neque ſpoliatus, ſed domino, uel colono eie-
cto poſſeſſio nec per res, nec per familiam retinetur,
argu.l. 1.§.non autem.& §.de rebus. & §.ſi fundus. ff.
32 de ui, & ui arma. ¶ Non obſtat, † ꝙ colonus non fue-
rit re uera eiectus, ſed fuerit quędam colluſio, & fraus
à colono facta, ergo non debuit dño præiudicare. l.fi.
C.de acquir.poſ.per quē tex. corrigitur l. ſi colonus.
& l.quamuis.§.ſi conductor.ff.de acqu. poſſ. inquan-
tum probant colonum poſſe domino quoad poſſeſ-
ſionem præiudicare, ut in d.l.qui uniuerſas.§. quod ꝑ
colonum.cum ſimilibus. Quia reſpondetur hoc uerũ
eſſe, quando colonus facto ſuo doloſo, & fraudulen-
to hoc facere uellet, ſecus, ſi facto alterius, ut quia co
lonus eſſet eiectus.& ſpoliatus, uel mortuus, arg. eo-
rũ, quæ habentur per Alex.in d.l.peregrè.§. quibus.&
in d.l.qui uniuerſas.in fi.ff.de acqui.poſ. Et hæc in prę
ſenti conſultatione dicta ſufficiant. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Poſſeſſio mediantibus colonis retinetur.*
2 *Et ex cauſa, & contractu præcedenti præſumitur.*
3 *Ex ſocietatis contractu poſſeſſio abſque traditione acquiritur.*
4 *Poſſeſſio ex contractu nullo quando transferri poſſit.*
5 *A præcepto, ne quis accedat ad poſſeſſionem, nec in ea alium mo-*
leſtet, & turbet, quando, quomodo, & ad quem effectum ſine
cauſæ cognitione iudicium poteſt inchoari.
Et quomodo in hoc iudicio procedatur.
Et quis in hoc iudicio ſit in poſſeſſione manutenēdus, & n. 7.et 8.
6 *Poſſeſſio quando poſſit à iudice aduocari.*
9 *Poßeſſio noua quando præſumatur iniuſta propter antiquiorem*
poßeſſionem, & quando ſecus.

Epitome habetur ſupra in ſummario ſub nu. 5.

CONSILIVM XLVI.

IN cauſa illorum de Pedochiis Mirandulē
ſium, an dominus Poteſtas terræ Concor
diæ benè, & iuſtè pronunciauerit reuocan
do præcepta facta domino Paulo, & colo
nis, de quibus in actis, & reuocando tenutam, ac poſ-
ſeſſionem datam domino Georgio, ſi data dici pōt,
Requiſitus ſimpliciter de ſententia mea, arbitror, &
iudico dictum dominum Poteſtatem benè, ac iuſtè
pronũciaſſe ad fauorem domini Pauli, & domini An
tonij comparentium pro ſe, & nomine ſuorũ fratrũ
litis conſortum contra dictum dominum Georgiũ,
& conſequenter pro parte ipſius domini Georgii po
ſtea malè, & iniuſtè fuiſſe ab hac pronunciatione ap-
pellatum, & propterea ad iudicem ad quem ſpecta-
bit pronũciare in cauſa huiuſmodi appellationis cō-
tra dominum Georgium ad fauorem dominorum
Antonij, & Pauli, litiſque conſortum, uidelicet ma-
lè, & iniuſtè fuiſſe appellatum pro parte dicti domini
Georgij, & benè, ac iuſtè fuiſſe per iudicem à quo
nunciatum ad fauorem dictorum dominorum An
nij, Pauli, & aliorum fratrum, præſupponendo, pro
uerum eſſe præſupponi uidetur, ꝙ tēpore, quo em
narunt præcepta facta domino Paulo, & colonis, ui
delicet Mattheo Grillo, & Mattheo Giſelli, de qui
in actis, domini Antonius, Paulus, litiſq; conſor
fuerint in actuali, & uera poſſeſſione bonorum, ſup
quibus agitur, & ꝙ præfati Mattheus Grillus, & Ma
theus Giſelli tanquam coloni omnium dictorum
1 trũ de Pedocchiis dicta bona coluerint. Et † ſic o
nes dicti fratres ea bona mediante perſona illorũ
lonorum tenuerint, atque poſſederint iuxta l. 1.§
ſi ſeruus.l.ſi de eo.§.ſi fortè.& l.qui uniuerſas.§.q
per colonum.cum l.ſeq.ff.de acquirend. poſſeſ.c
ſimilibus.ac ex iuſta cauſa, & ex contractu dicti d
mini Georgij, qui communionem, & ſocietatem b
norum cum aliis ſuis fratribus iniuit, de cuius cō
nis, & ſocietatis inſtrumento in proceſſu appare
2 prout † in dubio debet cenſeri, & præſumi, ꝙ dicti
omnes fratres ſint, & fuerint in poſſeſſione hon bo-
norum ex dicta cauſa communionis præcedent
3 dam mulier.cum ibi nota.ff. de rei uendica. † q̃ cau
ſa proueniens à domino Georgio, qui ex diuiſion
præambula erat dominus, & poſſeſſor, fuit ſuffici
de iure abſq; alia etiam traditione bonorum inte
niente, ut poſſeſſio illorum bonorum potuerit ac
ri omnibus fratribus de Pedocchiis, inter quos co
munio, & ſocietas bonorum contracta fuit, ut eſt
in l. 1.in fi.cum l.ſequen.& ibi glo.& doctores ff.p
ſocio.& habetur in l. traditionibus. C. de pactis. E
quamuis fortè contractus communionis poſſet di
nullus ex aliquibus, quod nunc non examino, qui
4 nihil ad propoſitum, de quo agitur, tamē † poſſeſſio
ex illo contractu transferri potuit, cum ipſi fratres in
actuali poſſeſſione ſimul cũ dicto domino Georgio
eſſe reperiantur. per tex.cum ibi nota.in l.1.§.ſi uir.
ff.de acquir.poſſ.& ibi Bar.& alii, iunctis præmiſſis.
Quòd autem dictus dñs Paulus, cui fuit factũ præce-
ptum, & alij fratres ſui fuerint in poſſeſſione illorum
bonorum, eaq; ſimul tenuerint, ſatis uidetur præſup-
poni ex ſcriptura actorũ, in primis dum in ſcriptura
confecta die 13. Aprilis dicitur, ꝙ mandatũ fuit Ma
theo Grillo, & Mattheo Giſelli colonis, quatenus n
deberent reſpondere quicquam de poſſeſſione, q
laborant à dicto domino Georgio, & alijs ꝯſort
de Pedocchiis, ac ēt in ſcriptura actorũ ſcripta,
cta ſub die ſexta Maii, dum mandatũ fuit dño Pa
quòd deberet recedere de poſſeſſione, ubi nunc
¶ Stante igitur hoc præſuppoſito pro uero, ꝙ om
fratres de Pedocchiis tempore litis motæ, ac præ
ptorum emanatorum ſimul fuerint in actuali poſ
ſione, uidetur de iure uerisſimũ eſſe, ꝙ dominus P
teſtas Concordiæ benè, & iuſtè pronunciauerit ad
uorem dominorum Antonij, Pauli, & aliorum li
conſortum per prædicta, & ea, quæ infra ſtatim dic
tur, quod ſecus eſſet, ſi non omnes fratres ſimul a
litem motam, & tempore motæ litis erant in poſſ
ſione dictorum bonorum, ſed ſolus dominus Ge
gius illa actualiter poſſidebat, & tenebat. Et licet
lũ fuerim requiſitus, ut quid iuris eſſet in p̃ſenti ca
ſa referrē, tamen quã breuisſimè potero prædicta c
5 firmo, in primis ex iis, † q̃ uoluit Pau.de Caſtro in
conſil. 3. ſecundũ numerũ meum incipien.in cauſa
uertitur coram domino vicario in 2. lib. qui pr
loquitur, quando à pręceptis fuit inchoatum, ut q
dex ad inſtantiã alicuius alteri mãdauerit, ne debe
accedere ad poſſeſſionē, nec illũ in perceptione fr
ctuum turbare, & moleſtare, uel aliter, ut ibi per
Et quamuis huiuſmodi modus ꝓcedendi nō ſit ini
dicus,

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN